

Az alábbiakban egy barátomnak írt levél részlete olvasható.

Kedves Barátom!

Kérdezted, hogy mit adott nekem a spiritualitás? Nehéz erről beszélni annak, akivel nem beszélünk egy nyelvet, aki nem tudja, hogy miről is beszélek. Ezt meg kell tapasztalni. Annyit tudok, hogy az egész életem fenekestül felfordult, de nem bántam. Csak azt tudtam, hogy elég volt, így nem mehet tovább.

A lényeg talán az, hogy amikor nem volt otthonom, nem volt kapcsolatom, nem volt biztos megélhetésem, nem volt velem a családom, nem számíthattam senkire (meglepő módon idegenek segítettek), szóval, amikor nem volt mibe kapaszkodnom, mert minden eltűnt, amit addig biztonságosnak hittem, akkor egyetlen biztos pont volt. Saját magamra támaszkodhattam, arra, amit megtapasztaltam önmagamról és az igazságról. Senki és semmi más nem maradt, csak a biztos tudás, hogy van valami a láthatón túl, ami megfoghatatlan, de örök, valódi és senki nem veheti el tőlem. Csak arra támaszkodhattam, amit megtapasztaltam és azóta tudom, hogy csak ezért a tapasztalatért érdemes élni. Sem pénz, sem társ, sem semmilyen más pótszer nem adhatja meg, nem tudja pótolni a mindenséggel való egység érzését. Ez az, amiből meríthetsz.

Neked kell tudni, hogy mi a fontosabb, az illuzórikus világ, amit életnek nevezel, vagy a valódi létezés érzése. Egy ilyen élmény után magától megtörténhet a csoda, rendeződhetnek a kapcsolatok, jöhet az igazi, áramolhat a pénz, bármi, amit szeretnél (innen tud igazán működni a vonzás törvénye, hiszen hasonló hasonló vonz). De már nem ez lesz a lényeg. Ezek az ajándékok, amiket mellékesen megkaphatsz, ha készen vagy rá. Innentől fogva szabad vagy. Másképp néznek rád az emberek (engem sokszor bolondnak néznek, de nem érdekel), innentől fogva valódi vagy. Az érzékenységnek egy másfajta formáját tapasztalhatod meg. Nevet a szemed akkor is, ha dühös vagy. Nem számít, hogy mit mondanak mások, mert te nem kérdőjelez meg magad, mert már tudod, hogy ki vagy. Mert nem a személyiséged vagy. A személyiség a valódi lényedre „rárakódott”, tanult minták és a korai években megtapasztalt visszajelzésekből összerakott énkép. Szóval nem valódi. Mindazt, amit gondolsz magadról, azt megtanították neked.

Az intenzív megvilágosodás elvonulás egy nagyon erős technika. Nem is mindenkinek való. De aki eddig belevágott, még nem bánta meg, sőt. Kell hozzá elszánás és egy nagy adag bátorság. Az elme maga keresi a megvilágosodást (bármit teszel, azért teszed, csak nem tudod), de az elme ellenállása a legerősebb. Az elme szeretne visszatérni a forráshoz, de gőzerővel áll ellen, mert fél. Fél az ismeretlentől, mert jobb a szarban csücsülni, még ha bűdös is, mert azt már ismerjük, mint megkockáztatni az ismeretlent.

Azt teszed, amire jelen pillanatban képes vagy, amit hited szerint tenned kell. Ha te nem keresed a megvilágosodást, a megvilágosodás keres meg téged. Legkésőbb úgy 40-45 éves kora körül mindenkiben felmerül a kérdés, hogy mi végre született, miért van itt, mi a dolga az életben? Sokan nem találják meg a választ, sokan pedig nem tudnak elmenni békében, mert úgy érzik, nem éltek még eleget, nem éltek meg mindent, amit szerettek volna, vagy egyszerűen félnek a haláltól, mert ismeretlen.

Én nem akartam céltalan, semmilyen életet élni.

Te azt mondod, nem szúr a szög eléggé ahhoz, hogy valaki elkezdjen dolgozni. Én azt mondom, nem unod még eléggé a jelenlegi helyzetet, a jelenlegi életedet, hogy tegyél valamit magadért. A lehető legtöbb, amit tehetsz önmagadért és a szeretteidért, hogy te jó állapotban vagy, hogy felébredsz. A közösen felépített csoportenergia segít, hogy az igazi változás megtörténhessen az életedben. Egyébként nem a megvilágosodás nehéz, hanem az állapot „fenntartása”, ami hülyén hangzik, mert lehetetlen.

Ha elhiszed, hogy veszíthetsz, veszíteni fogsz. Ha már tudod, hogy minden a tied, mit veszíthetnél?

Még a kezdetekkor azt mondta egyszer nekem a mesterem Móni, amikor elmentem hozzá oldásra, hogy Isten figyel azokra, akiknek nehéz az élete, nagy terheket cipelnek, mert akinek könnyű az élete, az könnyen megfélekezik Istenről.

Édes megadást kívánok!